

Lopen over de doden - nee, dat doe je niet in Thailand

DOOR AD VAN KAAM

LEIDEN - Sudsiri Pui-Ock is kunstenaar, heeft de halve wereld gezien en is met allerlei culturen in aanraking gekomen. Aan twee dingen in Holland moest ze wennen: aan de kilte van een kathedraal en aan het feit dat je daar over de doden kunt lopen. Dat doen ze niet in Thailand.

Tien dagen al zit de Thaise in de Pieterskerk op haar knieën. Ze spreidt grote vellen papier uit over de graven van de rijken die zich vroeger in deze kerk lieten begraven. Met houtskool tekent ze de grafinscripties stukje bij beetje over. Totdat de hele steen in het papier is 'gedrukt'. Op die manier heeft ze 26 grafstenen 'vastgelegd'. Met engelengeduld.

De grafisch kunstenaar, van wie werk hing in het prestigieuze Tate Modern in Londen, studeerde in 2004 een jaartje aan de Rijksacademie in Amsterdam. Ze leerde Leiden kennen toen ze er de Matthäus Passion kwam beluisteren. In de Pieterskerk viel haar oog op de grafstenen. Dat had ze nog nooit gezien.

Doodgewoon voor die tijd in Holland, om mensen in de kerk te begraven. Maar niet in Thailand. „In Azië gaan ze anders met de dood om”, zegt ze met zachte stem. „De ziel van ademlozen, zoals we de doden noemen, is meteen los van het lichaam. Dat lichaam wordt bij ons opgebaard in de tempel en daarna verbrand. De ziel leeft voort.”

Ze rilt, ze heeft het koud. Al de hele week. Ze wijst met zwarte handen van het houtskool naar de graven. „In deze kerk blijven de doden tussen de levenden. Al heb ik inmiddels geleerd dat hier niemand meer ligt”, lacht ze. Een tikkeltje opgelucht, zo lijkt wel.

De 26 afdrukken op groot formaat gaan straks mee naar Bangkok. De grafschriften komen te hangen in een voorraanstaande galerie. Zullen ze er van opkijken in Thailand? „Ik denk het wel.”

Sudsiri Pui-Ock aan het werk in de Pieterskerk.

FOTO LEIDSCH DAGBLAD